

F. t. l. vedr. Det Centrale Dna-profil-register m.v.

Prümsamarbejdet. Bekendtgørelsen vil indeholde bestemmelser, der supplerer persondatalovens regler, herunder regler, der begrænser adgangen til at videregive oplysninger modtaget i medfør af Prümaføgørelsen, og regler, der udvider den registreredes adgang til at anfægte oplysninger og til at kræve oplysninger slettet eller berigtiget.

Med henblik på at sikre, at bestemmelserne i Prümaføgørelsens kapitel 6 om databeskyttelse også overholdes i tilfælde, hvor de pågældende oplysninger behandles i papirform, vil Justitsministeriet administrativt sikre, at Rigspolitiet behandler oplysningerne efter de samme retningslinier, som gælder for elektronisk behandlede data.

Som nævnt under pkt. 2.2.5.7 fremgår det af artikel 31, stk. 1, 1. pkt., at den registrerede efter anmodning ifølge den nationale lovgivning og efter at have godtgjort sin identitet skal informeres om de oplysninger om den pågældende, der er behandlet efter Prümaføgørelsen, om deres oprindelse, modtageren eller modtagerkategorierne, om formålet med behandlingen, og hvis det kræves ifølge den nationale lovgivning, om retsgrundlaget herfor. Det fremgår desuden af artikel 31, stk. 1, 1. og 4. pkt., at adgangen til oplysningerne kan begrænses i den nationale lovgivning, og at de nærmere enkeltheder vedrørende proceduren for gennemførelse af adgangen og grundene til begrænsning af retten til indsigts fastsættes i de relevante nationale retsfor skrifter i den medlemsstat, hvor den registrerede gør sin ret gældende.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at den registreredes indsigtsret i forbindelse med behandlingen af personoplysninger efter Prümaføgørelsen vil være tilstrækkeligt reguleret ved persondatalovens §§ 31 og 32, dna-lovens § 6 og de regler, der måtte blive udstedt i medfør af § 17 i lov om registrering af køretøjer. For så vidt angår behandlinger, der alene er reguleret ved persondataloven, indebærer det, at den registrerede ikke vil have indsigtsret, hvis der er tale om en sag inden for strafferetsplejen, jf. persondatalovens § 32, stk. 2, sammenholdt med offentlighedslovens § 2, stk. 1. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1, 2.3.2 og 2.3.5.

For så vidt angår den særlige regel i afgørelsens kapitel 6 om erstatning for skade, som skyldes brug af urigtige oplysninger leveret fra et andet land, jf. artikel 31, stk. 2, 1. pkt., henvises til pkt. 2.4.7 og lovforslagets § 5, stk. 3.

2.4.2. Det Centrale Dna-profil-register

Efter Prümaføgørelsens artikel 3 skal medlemsstaterne sikre, at der etableres terminaladgang til dna-profil-

registeret for de nationale kontaktpunkter i de lande, der deltager i samarbejdet under Prümaføgørelsen, jf. pkt. 2.2.2.1. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, hvorefter den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union til brug for efterforskningen af en konkret straffesag ved elektronisk søgning skal kunne sammenligne en dna-profil, der indgår i efterforskningen, med registerets dna-profiler:

Der etableres alene terminaladgang til søgning i registeret på såkaldt "hit/no hit"-basis. Et "hit" fremkommer, når der ved søgning i dna-profilregisteret viser sig overensstemmelse mellem dna-profiler. De oplysninger, der etableres adgang til, når der forekommer et "hit", er alene såkaldte referencedata, dvs. dna-profilen og et referencenummer, der ikke må indeholde data, der indebærer, at den pågældende umiddelbart kan identificeres. Hvis den søgende medlemsstat vil have yderligere oplysninger, må der således fremsættes anmodning til den pågældende medlemsstat efter bestemmelser om retshjælp mv.

Den foreslåede regel er formuleret således, at søgning af oplysninger på baggrund af en identificeret dna-profil alene kan ske til brug for konkrete sager.

Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 2, (for slag til dna-lovens § 5, stk. 2) og bemærkningerne her til.

Der er efter Prümaføgørelsens artikel 4 mulighed for på baggrund af en aftale mellem de berørte medlemsstater at foretage en sammenligning af flere uidentificerede dna-profiler fra en medlemsstats uopklarede forbrydelser med dna-profiler i en anden medlemsstats dna-profilregister, jf. pkt. 2.2.1.1. Sammenligningen foretages af det danske kontaktpunkt, og en gennemførelse af bestemmelsen forudsætter derfor ikke, at der gives de udenlandske kontaktpunkter direkte adgang til registeret. For så vidt angår øvrige forskelle mellem sammenligning efter henholdsvis artikel 3 og 4 henvises til pkt. 2.2.1.1.

Hvis der ved sammenligningen efter artikel 4 konstateres, at de modtagne dna-profiler stemmer overens med profiler i Det Centrale Dna-profil-register, skal det danske kontaktpunkt straks videregive de relevante referencedata til den anden medlemsstats nationale kontaktpunkt. Det kræver ikke ændringer i dna-loven at gennemføre denne forpligtelse, da oplysningerne vil kunne videregives efter dna-lovens § 5, stk. 1, nr. 2, jf. pkt. 2.3.2. Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at artikel 4 kan gennemføres uden lovændringer.